

คู่มือการปฏิบัติงาน

นางสาวสุนิสา ขำพลับ

ตำแหน่ง นักจิตวิทยาโรงเรียนประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สพป.อุบลราชธานี เขต ๑

ที่

วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานรายบุคคล

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวสุนิสา ข้าพลับ ตำแหน่ง นักจิตวิทยาโรงเรียนประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้จัดทำคู่มือปฏิบัติงานรายบุคคล เรื่อง ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ ต่อไป

การดำเนินการ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาออนไลน์ ITA Online ๒๐๒๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ จึงขออนุญาตเผยแพร่ประชาสัมพันธ์คู่มือการปฏิบัติงานในเว็บไซต์ สพป.อบ.๑ www.ubn๑.go.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาวสุนิสา ข้าพลับ)

นักจิตวิทยาโรงเรียนประจำ สพป.อุบลราชธานี เขต ๑

ความคิดเห็นผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา

.....

.....

(นางสาวชมกมล หาพินนา)

ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา

ความคิดเห็น รอง ผอ.สพป.อุบลราชธานี เขต ๑

.....

.....

(นายอภินันท์ชัย แกะระหัน)

รอง ผอ.สพป.อุบลราชธานี เขต ๑

ทราบ อนุญาต
 ชอบ อนุมัติ
 ลงนามแล้ว ลงนัด

(นายเข็มพรชัย ทองน้อย)

รอง ผอ.สพป.อุบลราชธานี เขต ๑ รักษาราชการแทน

ผอ.สพป.อุบลราชธานี เขต ๑

คำนำ

คู่มือการปฏิบัติงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานของนักจิตวิทยาโรงเรียน ประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในด้านการส่งเสริม ป้องกัน และ แก้ปัญหานักเรียนของกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบขั้นตอนและแนวทางการปฏิบัติในการให้ดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการปฏิบัติงานฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านและผู้ใช้บริการได้ เป็นอย่างดี หากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอันเป็นประโยชน์ต่องานนี้ กรุณาแจ้งได้ที่ กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

นางสาวสุนิสา ขำพลับ

นักจิตวิทยาโรงเรียนประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

สารบัญ

	หน้า
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	๑
ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	๑
ขั้นตอนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	๒
แผนภูมิแสดงกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	๔
วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	๕
การดำเนินงานนักจิตวิทยาโรงเรียน	๕
แบบฟอร์มที่ใช้	๖
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๖
ภาคผนวก	

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการ และจุดเน้นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมอบหมายให้ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน (ฉก.ชน.สพฐ.) ดำเนินการขับเคลื่อนโดยคำนึงถึงสิทธิของนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม พัฒนาบุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในเชิงการบริหารที่สำคัญสถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูประจำชั้นหรือที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง หรือบุคลากรภายนอก รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริมจากสถานศึกษา การดูแลช่วยเหลือ หมายรวมถึง การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือ สำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และปลอดภัย

คำจำกัดความ

- การดูแลช่วยเหลือ หมายถึง การส่งเสริม การป้องกันและการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหา โดยวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินงานพัฒนานักเรียน โดยเน้นให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง ปลอดภัยจากสารเสพติด และมีความสุขในการดำรงชีวิต
- การคัดกรองนักเรียน การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน เป็น ๓ กลุ่ม
- กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้ว อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ
- กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง เพื่อได้รับการช่วยเหลือก่อนเป็นปัญหา
- กลุ่มมีปัญหา คือ มีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การช่วยเหลือป้องกันหรือแก้ไขปัญหาตามแต่กรณี
- การส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาและเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/ มีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป
- การป้องกันและการแก้ไขปัญหา คือ การให้การปรึกษาเบื้องต้นและการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

ทั้งนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ และสถานศึกษาในสังกัดได้ดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีขั้นตอนสำคัญ ๕ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน ได้รับการหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูประจำชั้นมีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนและเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา การป้องกัน แก้ไข และช่วยเหลือนักเรียนได้ตรงตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่ใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหานักเรียนซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด ครูประจำชั้นควรมีข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ดังนี้

- ๑) ด้านความสามารถ เช่น การเรียน ความสามารถพิเศษ
- ๒) ด้านสุขภาพ เช่น ร่างกาย/ความพิการ จิตใจ – พฤติกรรม
- ๓) ด้านครอบครัว เช่น เศรษฐกิจ การคุ้มครองสวัสดิภาพ
- ๔) ด้านสารเสพติด
- ๕) ด้านความปลอดภัย
- ๖) พฤติกรรมทางเพศ
- ๗) ด้านอื่น ๆ ที่ครูพบเพิ่มเติม ซึ่งมีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒. การคัดกรองนักเรียน

การคัดกรองนักเรียน เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้นเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันออกตนเองหรือสังคมส่วนรวมในด้านลบ

- กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น เก็บตัว แสดงออกเกินของเขต การปรับตัวทางเพศไม่เหมาะสม การทดลองใช้สารเสพติด ผลการเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แย่ลง

- กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาชัดเจน มีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของตนเองและสังคมส่วนรวมในด้านลบ

๓. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูประจำชั้นให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหากลับมามีพฤติกรรมดีขึ้น

๔. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูประจำชั้นควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้นจำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม

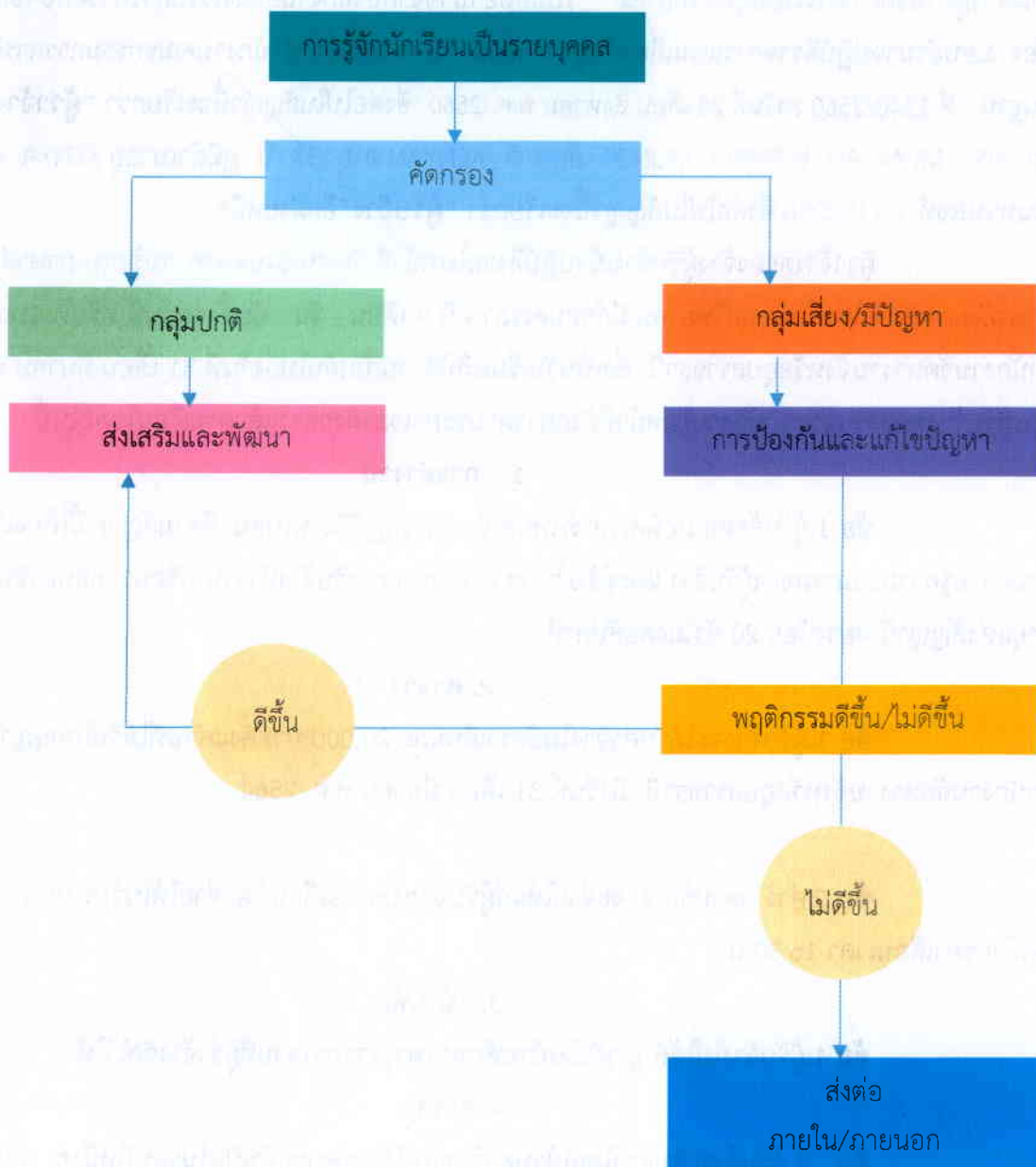
๕. การส่งต่อ

ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยครูประจำชั้นดำเนินการตามกระบวนการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ในกรณีที่มีปัญหาต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน กรณีที่มีเด็กมีความสามารถพิเศษหรือเด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กด้อยโอกาส ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาและช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น ซึ่งการส่งต่อแบ่งเป็น ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑) การส่งต่อภายใน ครูประจำชั้นส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน

๒) การส่งต่อภายนอก เป็นการส่งนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ ช่วยเหลือพัฒนานักเรียน กรณีที่เกินความสามารถของสถานศึกษา โดยครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อและมีการติดต่อรับทราบช่วยเหลือเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง เพื่อการดำเนินการส่งต่ออย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

แผนภูมิแสดงกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือเหลือนักเรียน

วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑. เพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาเป็นไปอย่างระบบและมีประสิทธิภาพ
๒. เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา
๓. เพื่อให้สถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่มีระบบพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบหรือรับการประเมินได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา
๒. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น
๓. นักเรียนรู้จักตนเองและควบคุมตนเองได้
๔. นักเรียนมีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์
๕. นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข

การดำเนินงานนักจิตวิทยาโรงเรียน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นระบบที่มีกระบวนการดำเนินงานเป็นขั้นตอนนำไปสู่การพัฒนาให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถเรียนจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสามารถจัดเก็บข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาผู้เรียนได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ขอบเขตของงาน

การช่วยเหลือและให้คำปรึกษานักเรียนให้ประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา รวมถึงด้านสังคมและอารมณ์เมื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่น โดยทำงานร่วมกับครู ผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมให้เกิดคุณประโยชน์ในการเรียนรู้ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียนที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

- การสำรวจปัญหา/จัดทำแบบสำรวจปัญหาหรือพฤติกรรมเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในสถานศึกษา
- การลงพื้นที่ให้ความช่วยเหลือนักเรียน โดยการให้คำปรึกษานักเรียนรายบุคคล การให้คำปรึกษารายกลุ่ม การบำบัดรักษา หรือการให้ความช่วยเหลืออื่นๆที่ตรงตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น
- การดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียน

- การส่งเสริม ป้องกัน และพัฒนานักเรียน
- ประเมินผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและติดตาม
- สรุปผล/รายงาน

แบบฟอร์มที่ใช้

- แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ)
- แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน
- แบบสัมภาษณ์นักเรียน
- แบบบันทึกให้คำปรึกษา
- แบบสรุปผลการคัดกรองและช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคล
- แบบบันทึกขอรับการช่วยเหลือ สพป.อุบลราชธานี เขต ๑

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๙๕ ก วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ สาระสำคัญของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ เกี่ยวกับเรื่องสิทธิเสรีภาพของเด็กและเยาวชนที่ต้องได้รับความคุ้มครองจากรัฐโดยไม่เลือกปฏิบัติและคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

๒) พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด ๑๒๐ วันนับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ที่มาจากการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพของบุคคล ครอบครัวชุมชน สังคมและเศรษฐกิจในภาพรวม และปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศมีความซับซ้อนและไม่อาจแก้ไขได้ด้วยอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ดังนั้นสมควรสร้างกลไกในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบูรณาการให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาในวัยรุ่นเป็นรูปธรรม มีความเป็นเอกภาพ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พ.ร.บ. ฉบับนี้มีสาระสำคัญ อาทิ มาตรา ๕ วัยรุ่นมีสิทธิตัดสินใจด้วยตนเอง และมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารและความรู้ ได้รับการบริการอนามัย การเจริญพันธุ์ ได้รับการรักษาความลับ และความเป็นส่วนตัว ได้รับการจัดสวัสดิการสังคม อย่างเสมอภาคและไม่ถูกเลือกปฏิบัติ ได้รับสิทธิอื่นใดที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ตาม พ.ร.บ. นี้ อย่างถูกต้องครบถ้วนและเพียงพอ การแก้ไขปัญหาของประเทศที่ดำเนินการแล้วได้ผลจริงมี ๒ ประเด็น คือ ๑) ชะลอการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ๒) วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ต้องรู้จักป้องกันการตั้งครรภ์ (เลือกใช้วิธีการคุมกำเนิดที่เหมาะสม)

๓) กฎกระทรวง กำหนดประเภทของสถานศึกษาและการดำเนินการของสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ มีสาระสำคัญ คือ ให้สถานศึกษาแต่ละประเภท คือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา (ปวช., ปวส., ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ) และระดับอุดมศึกษา ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดยจัดให้มีการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษาและทักษะชีวิต ให้เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียนนักศึกษาโดยมีเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ใน

เรื่องเพศที่ครอบคลุมถึงพัฒนาการในแต่ละช่วงวัย การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล พฤติกรรมทางเพศ สุขภาวะทางเพศ และมีมติทางสังคมและวัฒนธรรมที่ส่งผลกระทบต่อเรื่องเพศ รวมทั้งสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับอนามัยการเจริญพันธุ์ที่ให้ความสำคัญกับความหลากหลายและความเสมอภาคทางเพศ รวมทั้งจัดให้มีการติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับประสิทธิผลของการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ และให้เป็นส่วนหนึ่งของการวัดผลการศึกษา ทั้งนี้ ให้สถานศึกษาจัดหาและพัฒนาผู้สอน ให้มีความรู้ความสามารถ มีทัศนคติที่ดี และมีทักษะการสอนที่เหมาะสม รวมทั้งเข้าใจจิตวิทยาการเรียนรู้ของนักเรียนหรือนักศึกษาแต่ละระดับที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อให้สามารถสอนเพศวิถีศึกษา ทักษะชีวิต และให้คำปรึกษาในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นแก่นักเรียนหรือนักศึกษา หากมีผู้สอนและผู้ให้คำปรึกษาไม่เพียงพอ ให้สถานศึกษานั้นประสานงานกับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและให้คำปรึกษาดังกล่าวให้เหมาะสมและเพียงพอ สำหรับสถานศึกษาทุกระดับที่มีนักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งตั้งครุภักอยู่ในสถานศึกษา ต้องไม่ให้นักเรียนหรือนักศึกษานั้นออกจากสถานศึกษาดังกล่าว เว้นแต่เป็นการย้ายสถานศึกษา โดยจัดให้มีระบบการดูแล ช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งตั้งครุภัก ให้ได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสมและต่อเนื่อง

๔) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม การลงโทษนักเรียนก็เพื่ออบรมสั่งสอนหรือเพื่อให้นักเรียนที่ถูกครูลงโทษเข็ดหลาบ ไม่ทำพฤติกรรมเช่นนั้นอีกต่อไป มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้องดังตามคำสั่งที่กำหนด เป็นความจำเป็นในการสร้างคนให้มีคุณภาพ ครูควรจะลงโทษตามแนวทางระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนที่ได้ปรับปรุงแก้ไข ฉบับปัจจุบัน ปี ๒๕๔๘ โดยโทษที่จะลงโทษแก่นักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด มี ๔ สถาน คือ ๑) ว่ากล่าวตักเตือน ๒) ทำทัณฑ์บน ๓) ตัดคะแนนความประพฤติ และ ๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยห้ามลงโทษนักเรียนและนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธ หรือด้วยความพยาบาท โดยให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษาและความร้ายแรงของพฤติกรรมประกอบกรลงโทษด้วย การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นไปเพื่อเจตนาที่จะแก่นิสัยและความประพฤติไม่ดีของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สำนึกในความผิด และกลับมาประพฤติตนในทางที่ดีต่อไป

1914
1915
1916
1917
1918

1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050